

Su-Sail Kış Eğitim Gezisi 2007 Günlüğü

Tekne Bilgileri:

AISHA

Jeanneau Sun Odyssey 40

Kabin: 3

Motor: 56ps

5 Şubat Pazartesi

Kalkış yeri: Albatros Marina - Marmaris

Haraket Saati:14:00

Dönüş Saati: 18:00

Gidilen Yer: Yıldız Adası – Turnalı Kayası

Sabah Marmaris'e vardık. Alışveriş listelerin oluşturduktan sonra ekibimiz ikiye bölündü. Serhat ve Andaç tekneyi denize indirirken Onur, Cahit, Yiğit ve İlker alışverişe gittiler. Saat 12:30 da marinaya gelip eşyaları dizmeye başladık. Teknenin fiziki durumu beklediğimizden çok daha iyiydi. Mutfak gereçleri, yatak çarşafı ve gerekli tüm navigasyon ekipmanları hazır bulunuyordu. GPS cihazının nasıl kullanıldığını öğrendikten sonra botumuzu teknenin üzerine sağlamca bağladık. Tenteyi kapattık. Son olarak Su-Sail bayrağımızı çarmığa çektikten sonra marinadan ayrıldık.

Tekneyi tanımak amacıyla yaptığımız ilk gezimizde Marmaris koyundan çıkmayı hedefledik. Keçi Adası'nı geçtikten sonra rüzgar birden sertleşti. Zaman zaman 8 bofor havaya kadar esen rüzgarda seyrettikten sonra marinamıza döndük. Gece hep beraber makarna, tavuk yedikten sonra Çay ve bisküvi ile geceyi noktaldık.

6 Şubat Salı

Kalkış yeri: Albatros Marina - Marmaris

Haraket Saati:09:40

Dönüş Saati: 17:30

Gidilen Yer: Bozukkale Koyu

Sabah saat 07:30 da kalktıktan sonra kahvaltımıza başladık. Sucuklu yumurtalarımızı yedikten sonra yapacağımız uzun süreli seyahat için hazırlıklarımıza başladık. İçme suyumuzu fazla tükettiğimizi fark ettik. İlk günün sonunda birinci depo bitmiş, ikinci deponun ise çeyreği kalmıştı. İki depomuzu da su ile doldurduk ve bundan sonra bulaşıklarımızı deniz suyu ile yıkama kararı aldık. Buna ek olarak herkesin kendine ait bir bardağı olması ve herkesin kendi bardağını minimum ölçüde yıkanması kararlaştırıldı. İçme suyu stokunun da çok hızlı tükendiğini fark eden ekibimiz, yemek sularında da depo suyu kullanılmasını kararlaştırdı.

Depo sularımızı doldurduktan ve ilk gün fark ettiğimiz, içinden su gelen elektrik prizini görevlilere (Şahin Kaptan'a) kontrol ettirdikten

sonra yola çıktık. Yola çıkmadan önce kaynar su hazırlamış, bu suyu termoslara doldurarak yol boyunca sıcak çayımızı garanti etmiştik.

09:40 ta marinadan hareket ettikten iki saat sonra 11:25 te Kadırğa Burnu'na ulaştık. Bu süre boyunca koy içinde hafif rüzgar ile seyretmiş ve balon açmıştık. Balon açma –kapama işlemlerinde çok vakit kaybettik. Açtığımız balonu karada katlamış ve tam ellememiştik. Balon sorumlusu ile karada elleyen arasında yaşanan iletişim kopukluğu bizim balonumuzun açıldığında sekiz vermesine sebep olmuştu. Balonu indirip düzelttikten sonra tekrar bastık.

Açılan balon sayesinde 7-8 knot a ulaştık. Buruna yaklaştıkça ileride havanın sertleştiğini, dalgaların ve kuzucukların belirginleştiğini fark ettik. Balonu indirmemiz gerektiğini kararlaştırdık. Bu sırada havuzda üç kişi vardı. Kalanlar aşağıda yeni rotanın belirlenmesi ile meşguldü. Hava tahminlerimizden hızlı sertleşti. Balonu acilen indirmeyi kararlaştırdık. Bu esnada balon çok hızlı tepki vermeye başladı. İçeriden gelen dördüncü kişinin yardımıyla balonu indirmeye başladık. İki kişi direk önünde, bir kişi piyanoda bir kişi ise dümendeydi. Mandar indirilirken rüzgar aniden bastırdı ve ötekileri tehlikeli duruma soktu. Bu sırada balon mandarı, piyanoda bulunan Yiğit'in ellerini parçalayarak kaydı. Balon tamamen iskeleye doğru kaydı. Balonun alt ucu onur ve cahitin elinde, üst yakası ise tamamen bağımsız olarak savrulmaya ve onur'u ve cahit'i çekmeye başladı. Neyse ki balon kontrol altına alındı ve toplandı. Toplanan balon Ön kamaranın lumbozundan içeri atıldı. Cahit daha sonra balonu elledi. Avuç içleri kayan mandar tarafından yanan yiğit, teknede bulunan bepanteni kullandı.

Kadırğa burnunu döndüğümüzde geniş apazdan orsa seyrine döndük. Bir önceki gün orsa seyrinde yaşadığımız dağınıklığın sebebinin tekneyi yanlış neta etmemizden kaynaklandığını anlamıştık. Bugün ise yola çıkmadan önce tekneyi neta edip tüm objeleri sağlamca dizdiğimiz için çok sert orsa seyirlerinde bile tekne içinde bir sorun yaşamadık. Bu seyir esnasında rüzgar gücü 20 – 24 Knot arası idi. Teknemiz genel olarak çok hızlı seyahat etti. Zaman zaman 10 knotun üzerinde hızlara ulaştık. Teknemiz çok yattığından ekibin çoğu trapezde idi. 13:50de Kızıl ada'ya vardık. Ada ve çevresindeki derinliği GPS ve haritalardan kontrol ettikten sonra ada ile kara arasından geçmeye karar verdik. Bu nedenle orsa tırmandıktan sonra iki kara parçasının tam ortasından geçtik. Adayı aştıktan sonra serçe koyuna doğru yöneldik. Geniş bir orsa tırmandıktan sonra serçe koyuna saat 15:00 da vardık. Limanın içinde ip bağlayabileceğimiz bir şamandıra gördük. Kısa bir süre tekneyi şamandıraya bağlamaya uğraştık. Şamandıranın ipi çok kısa olduğu için bağlayamadık ve demir atmaya karar verdik. Demir attıktan sonra hazırlıklarına başladık. Demiri tek noktadan attığımızdan tekne rüzgar ve akıntı yönünde yer değiştiriyordu. Bu sırada Cahit dışarıda durarak rüzgar ve akıntıyla sallanan teknenin durumunu kontrol ediyordu.

Fiyonk makarna, tavuk, ton balığı ve yoğurttan oluşan yemeğimizi yedik. Yemek esnasında da İlker ve Yiğit yoğun rüzgara rağmen teknenin durumunu kontrol etmek amacıyla dışarıda yediler. Bulaşıklarımızı denizden bir kovayla aldığımız suyla yıkadık, ardından temiz su ile duruladık. Teknemizi neta edip yeni rotamızı çizdikten sonra saat 16:35 te tekrar denize açıldık.

Hedeflediğimiz varış noktası olan Bozuk Kale Koyu'na ulaşmak için çatal adalarının etrafından dolaştık. Adaların arasında derinliği haritada 10 metre gözükken bölgelerin olması teknemizin derinliği 3 metre olmasına rağmen bizi korkutmuştu. Bu nedenle Adaların etrafından dolaştık. Bozuk Kale'nin girişi haritada oldukça geniş gözüküyor. Ancak gerçekte, arkasındaki dağlar boğazın girişini oldukça dar gösteriyor. Boğazın girişinden emin olmak için birkaç kez GPS ten faydalandık. 17:28 de korunaklı bölgeye girmiştik.

Girdiğimizde, Sadun Boro'nun kitabından ve tekneden çıkan pilot kitaptan edindiğimiz bilgilerle, kendimize uygun şamandıralar olduğunu gördük. Buna ek olarak koyda bazı restoranlar da mevcut. Buralardan bir tanesi içinde bulunduğumuz kış sezonunda bile açıktı. Dikkatimizi çekebilmek için ateş yaktılar ve bir teyze elindeki turuncu şamandırayı 15-20 dakika boyunca salladı.

Tekneyi üç noktadan bağlamaya karar verdik. Bir ucunu şamandıralardan birine, diğer iki ucu da karaya bağlayacaktık. Şamandırayı bağladıktan sonra karadaki kayalara bağlamak amacıyla en uzun ipleri seçtik ve güvertemize bağlı olan botu çözüp karaya indirdik. Kiralama firmamızdan sağlamış olduğumuz dıştan takma motoru da hemen indirip, bota bağladık. Onur ve Yiğit motoru kolayca çalıştırdılar ve hiç beklemeden kıyıya doğru yola çıktılar. Ancak, tekneden ayrılmalarımdan 10 metre sonra motor stop etti. Motoru tekrar çalıştırıp biraz ilerledikten sonra motor tekrar durdu. Uzun uğraşlarla tekrar çalıştı ve tam karaya yaklaştıklarında bir daha durdu ve o gün asla çalışmadı.

Bottaki ekipte, yanlarına "öylesine" aldıkları tek bir kürekten ve halatlardan başka ekipman yoktu. Dolayısıyla ipleri kayalara bağladıktan sonra onur tek kürekle, tek başına dönmek zorunda kaldı. Eğer o kürek de olmasaydı, oradan geri dönmeleri çok zor olacaktı.

Onur ipleri bağladıktan sonra Yiğit karada beklemeye koyuldu. Ancak eldeki iplerin gemiye bağlanamayacak kadar kısa oldukları fark edildi. Bu yüzden teknenin iki şamandıranın arasına bağlanmasına karar verildi. Şamandıra bağlandıktan sonra, ipin koç boynuzuna bağlanırken kurt ağzından geçirilmediği fark edildi. Bu nedenle ip, şamandıradan söküldü. Maalesef şamandıra uzaklaştı ve ip tekrar bağlanamadı. Hava tamamen kararmıştı ve etrafta ışık yoktu. Şamandıralara botla ip bağlamaktan vazgeçildi. Bot, kıyıda kalan Yiğit'i ve ipleri almak için Andaçla birlikte tekrar karaya döndü ve tekneye vardikten sonra kaldırılıp bağlandı.

Şamandıraları tekne manevrasıyla bağlamaya karar verdik. Önce birinci şamandıraya daha uzun bir ip bağladık. Ardından ikinci şamandıraya tornistanla ilerledik. Oraya da uzunca bir ip attık. Sonra, baştaki ipi gererek sıkıca koçboynuzuna bağladık.

Akşam yemeği mönümüzde burğu makarna, kuşbaşı et-bezelye-domates den oluşan yemeğimiz ve çikolata vardı. Bir süre, gün boyunca yaptığımız seyir ve de yaşadığımız aksaklıkları konuştuk. Bir süre de sohbet ettikten sonra, yukarı çıkarak, simsiyah koyun ve yıldızların sessizliği altında oturduk. Gönderimiz ile yakamozları yaktık. Ve de yaşadığımızda orada olmayan, muhtemelen biz yemek yerken gelen lacivert bir yelkenli gördük. Aynı tekneyi serçe koyunda da görmüştük.

Zaten gün boyunca birkaç küçük balıkçı sandalı ve o tekneden başka tekne görmedik.

7 Şubat Çarşamba

Kalkış yeri: Bozukkale Koyu

Sabah Saat 7 den 7:30 a kadar uyanmaya çalıştık. Sucuk, peynir zeytin ve salamdan oluşan kahvaltımızı ettik. Bulaşıklarımızı deniz suyu ile yıkadık. Teknemizi neta ettikten sonra saat 09:00 da motorumuzu çalıştırdık ve yola çıktık Havada rüzgar yoktu. 2400 devir çalışan motorumuzla 7,8 not sabit hız ile saat 09:30 da Ala burunu döndük. Yine rüzgar olmadığından simi ve nimos adalarının arasından motorla geçmeyi kararlaştırdık. Bu nedenle sancak bayrak ipimize yunan bayrağı ve sarı Q bayrağı çektik. İki adanın arasından geçerken derinlik 4 metreye kadar indi. Dip derinliği 3 metre olan teknemizin altının sürmemesi için bir kişi sürekli GPS te, bir kişi de sürekli teknenin burnunda durdu. Sorunsuzca geçtiğimiz halde, o aralığa girdiğimize pişman olduk. Eğer sular çekilmiş olsaydı salmamız muhtemelen zarar görecekti. Kayalıklardan geçer geçmez Nimos adasının kuzeyindeki bir küçük koydan (hatta girintiden) bir Yunan sahil güvenlik botu çıktı. Bize hiçbir şey yapmadı ve gitti. Ancak onun orada ne yaptığını ve neden ayrıldığını halen anlayamadık. Saat 11:55 de adalardan kurtulduk. Rüzgar halen çok yetersizdi. Hava çok ısındığından mantolarımızı çıkarmıştık. Yunan sularından Türk karasularına geçtikten sonra havanın sakinliğinden faydalanarak ve işimizin olmamasından dün çalışmayan kıçtan takma motoru test etmeye karar verdik. Botu indirdikten sonra motoru taktık. Geçen sefer sağ tarafta duran benzin mandalını açmadığımızı fark ettik. Mandalı açınca motor çalıştı. Fotoğraflarımızı da bu esnada çektik. Tabii ki teknedeki sivri zekaların, Cahit'in süper şaka fikriyle, motorda bulunan Onur ve Yiğit'i umursamadan motoru çalıştırıp, 3 beygirlik motoru ve sağlam yüküyle zar zor yol alan zodiacla kapışmaları utanç verici idi ve kesinlikle komik değildi. Fotoğraflar çekildikten sonra motoru her ihtimale karşı tekneye aldık, zodiac'ı da arkaya bağladık. Apaz rüzgar eşliğinde balon kullanarak Datça limanına kadar ilerledik. Limana girdikten sonra sol tarafta bulunan bir kayaya zodiac yardımıyla koltuk aldık ve demirimizi attık. Burada yaptığımız taktik işe yaradı. Bot önceden yola çıktı ve karadan ipleri bağladı. Yani tekne demirini atmaya başladığında, koltuk alınmış ipler hazır. Kolayca bağladık.

Spagetti makarna ve sosisten oluşan menümüz pişerken Andaç, ilker ve serhat bot ile datça merkezine gitti. Taze ekme, elma, makarna ve çikolata aldılar. Döndüler ve hep beraber yemek yedik. Yemeğimizi havuzda bulunan masamızda yemeye karar verdik. Yemeğimizi yerken yaklaşan tekneler gördük. Bunların Boğaziçi'nin tekneleri olduğundan şüphelendik. Ancak araları çok açıktı. Sonra, teknelerin Yüksel Yatçılık yazılı olduğunu farkettilik. Boğaziçi'nden Emreyi aradık. Teknenin onlardan olduğunu, Okan'ın arayı açtığını öğrendik. Toparlanıp yola çıktık. Ancak, zodiac'ı da tekneye bağladık. Güneye doğru ilerlerlerken arkadan gelen iki tekneyi de gördük.

Güzel bir orsa seyri ile 1,70 mil ilerledikten sonra döndük, balon açtık. Balon seyri çok zor geçti. Ama iki gündür yaşadığımız çapariz

sorununu bugün yaşamadık. Balonu bastık. Hava sertti. Apaz seyrinde balon ile giderken fiziki olarak çok yorulduk. Limana iyice yaklaşıncı balonumuzu kapattık ve bir süre orsa manevra yaptıktan sonra limana girdik.

Limana girince, sağ tarafta, guletlerin arasına kıçtan yanaşmaya başladık. 20-30 metre kala demir bırakmaya başlayarak geri geldik. Ancak bazı hatalarımız oldu. Öncelikle usturmaçaları asmayı unutmuştuk. Buna ek olarak iplerimiz havuzlukta olmasına rağmen kullanıma tam uygun değildi ve yorgunluğun da etkisiyle ekip koordinasyonumuz düşüktü. İp atmakta zorlandık ve karadaki birkaç yardımsever vatandaş sayesinde karaya bağlandık. İskelemize düşme ihtimaline karşın bir de usturmaça bağladık. İskelemizi karaya attıktan sonra kıyıya çıktık.

Datça oldukça boştu ama kıyıdaki bazı restoran-barlar açıktı. Kısa bir tur attıktan sonra teknemize döndük. Boğaziçi üniversitesi yelken kulübünün yönetiminden Emre, Okan ve Semih bizi ziyarete geldiler. Teknemizi çok beğendiklerini belirttiler. Ancak biraz bekar odası havası olduğunu da eklediler. Nitekim haklılardı da. Burada bir lokanta ile tuvalet kullanımı konusunda izin istediklerini, ayrıca başka bir yerden (Bambu Bar) 5 YTL karşılığında internet kullanabileceğimizi söylediler. Biz de Bir internet hesabı alarak maillerimizi kontrol ettik.

Akşam yemeğinde antrkot ve burgu makarna yedik. Bulaşık sabaha kaldı. Birinci su deposu yerine ikinci su deposuna geçtik.

8 Şubat Perşembe

Kalkış yeri: Datça Limanı

Haraket Saati: 08:00

Gidilen Yer: Bozburun Limanı

Sabah saat 07:30 te kalktık. Hemen giyindik, 08:00da limandan ayrıldık. Yarım saat kadar motor ile gittik. Yemeğimizi de bu sırada yedik. Mönümüz sucuk ekmek ve sucuklu yumurtadan oluşuyordu. Sucuk stoğumuz halen çok yüksek idi. Güzel bir orsa seyri ile 10:05 te Çiftlik adasına, 12:40 ta ise Bencik koyuna girdik. Koyun girişi oldukça zordu. Kayalara bindirmemek için sık sık GPS i kontrol ettik. Koy boştu. MTA nın tesisini geçince, biraz ileride, demirledik. Yemekte burgu makarna yedik ama makarnanın suyu eksikti, tadı oldukça kötüydü.Zodiac botu indirip fotoğraf çektik.botu bağladıktan sonra saat 14:30 da motorla yola çıktık. 15 dk sonra motoru durdurup,balon geniş apaz seyriyle devam ettik,hava açtığı için orsa seyrine girdik.16:30 da atabul burnu ile birçok geminin battığı atabul kayasının arasından geçtik. Yeşilova körfezinin içerisine doğru orsa tırmandık.Sert hava ve sağnak yağıştan kaynaklanan fiziki zorluklar nedeniyle zorlandık.Bu bölgede hava 16-18 knot arasında değişirken bizim hızımız 8-9.5 KNOT arasında değişiyordu. Kızıl ada civarına geldiğimizde hava kararmak üzereydi,bu nedenle motor açtık. Buna rağmen ancak hava karardığında vardık.Bozburun limanına girdik, en dibe, Zafer Bey adlı guletin yanına aborda ettik. Makarnadan bıktığımız için restorana gittik, 6 kişi toplam 55 ytl ödedik Elektrik ve su kullandık. Zabıta gelirse makbuz için 25 YTL vermemiz gerektiğini söylediler.

9 Şubat Cuma

Kalkış yeri: Bozburun Limanı

Sabah kalktığımızda (08:30) Kaptanımızdan “beyler,beyler kalkın, boğaziçi gelmiş” sesi duyduk. Karşıya baktığımızda trol teknelerinin yerinde üç tane benteau yu gördük. Gece seyri ile geldiklerini tahmin ettik. Kahvaltımızı ettik, bulaşıklarımızı yıkadık, suyumuzu tekrar doldurduk. Belediye zabıtalara 20 YTL liman konaklama ücretini verdik. Zabıta bu havada burada ne yaptığımızı, zorla gönderilip gönderilmediğimizi ve tekneye kaç para verdiğimizi sordular.

Boğaziçinden semih’i gördük. Biraz sohbetten sonra bizim limandan ayrılmamıza yardımcı oldu. Bu arada su depomuzu tekrar doldurmuştu. Limandan motor yardımı ile ayrıldık. Yolumuz uzundu: Tekneyi teslim edebilmek için geceli ve gündüzlü tam 24 saatimiz vardı. Bu nedenle rotamızı batıya çevirdik. Arı Burnunu dönmek için önce apaz seyri ile ilerledik. Daha sonra kaptan balon açmamızı istedi. Ne kadar dirensen de bu acayip isteği geri çeviremedik ve balonumuzu açtık. Hızımızı üç knot kadar arttıran bu balon sefası çok da uzun sürmedi. Rüzgar dönünce orsa seyrine zorunlu geçiş yaptık ve bu esnada balonu indirirken balon direğe dolandı. İskele Gurcatasındaki bir yere takıldı. Büyük ihtimalle bu durum ordaki bir bant eksikliğinden kaynaklanmaktaydı. Kurtarmak için çok uğraştık. Bu esnada da balonu yırttık. Oldukça küçük olan bu yırtık için Off shore bizden para talep etmedi. Burnu döndükten sonra hava sürekli dönmeye devam etti. En sonunda, 2 knot civarındaki hızıyla yat çok yavaş yol aldığı için motorla serçe limanına kadar ilerledik. Motor ile seyrimiz yaklaşık 45 dakika sürdü. Bu deneyim bize teknemizin 5 knottan daha düşük rüzgarlarda verimli hareket edemediğini gösterdi. Öğle yemeği olarak domates ve soğan soslu spagetti yedik. Bu, yediğimiz en güzel spagettiydi. Yağmur altında, açık havada, yemeğe düşen damlalarla yemeğimizi tamamladık. Onur’u zevk için direğe çektik. Oradan fotoğraflarımızı çekti. Yiğit, ilker ve Andaç Zodiac’ı denize indirip tur attılar. Daha sonra, açıkta zodiac’ı tornistan çalıştırmaya çalışırken stop ettirince, bir an panikleyen cengaverler (yiğit ve ilker) motoru tekrardan çalıştırıp tekneye geldiler. Yemekten sonra, tekrar yelken seyrine çıktık. Serçe limanına sadece birkaç saat konaklamak için tekrar, saat 6 civarında girdik. Burgu makarna ve tuhaf bir sostan oluşan menümüz oldukça kötüydü. Bu yemekten, pastavilla makarnaların iyi, Piyale makarnaların kötü olduğu sonucunu çıkardık. Yemekten sonra bir süre sohbet edip müzik dinledik. Saat 10 da hepimiz birkaç saat uyku için yataklarımıza çekildik. Ayın yeterli yükseliğe ulaşmış, bizi aydınlatabileceği saat olan 02:00 a alarmlarımızı kurduk. Uyanır uyanmaz motorumuzu açıp ilerlemeye başladık. 45 dakika kadar sonra yelken için yeterli rüzgara kavuştuk ve motorumuzu kapattık. Maalesef bu hava çok sürmedi ve tekrar motor açmak zorunda kaldık. İlker GPS başında uyudu durdu. Onur da ön kamarada keyif sürmekteydi. Havuzda Andaç ve Yiğit tekneyi kontrol ederken Serhat ve Cahitte masa başında battaniyelerle muhabbet etmekteydiler. O sırada GPS başında uyumakta olan ilker, yüzümüze bile bakmadan yatağa kaçtı. Sonra süresi dolan yiğit ve andaç aşağı inip derin

bir uykuya dalarak görevi serhat ve cahite devrettiler. Bir daha da uyanmadılar. Serhat ve cahit, güneşin doğuşu eşliğinde 2 shift yaptılar. Hatta bu sırada Serhat DÜMEN BAŞINDA uyuyakalmış. Cahit serhatı uyandırmış. Sabah, serhat ve cahitin yıldız adası civarında yelkenleri açmalarıyla herkes uyanmaya başladı. kısa bir süre sonra, Albatros marinaya vardık.

Marinada sayımlarımız yapıldı. Gönder direğinin yamuk olduğu ve cenovada aşınma olduğu anlaşıldı. Herhangi bir ücret talep edilmedi. Sıcak yaklaşımımızın faydasını gördük. 30 litre mazot harcamışız. Toplam 75 YTL mazot parası ödedik. Zodiac için benzini kontrol etmediler.

Dönüşte kamil koçla döndük. Tekrar söylüyoruz: BİR DAHA OTOBÜSE BİNMEYECEĞİZ

Yiğit Güler
İletişim Koordinatörü